

Pierwsze Piątki Miesiąca

- Serce Jezusa - znak miłości Boga do ludzi
- Wielkie objawienia Serca Jezusowego
  - Pierwsze piątki miesiąca
  - 12 obietnic Pana Jezusa
- Stanowisko Kościoła

**"Odpowiadajcie Mu zatem miłością
na miłość i nigdy nie zapominajcie o Tym,
którego miłość do was pchnęła aż do śmierci"**
św. Małgorzata Maria

Serce Jezusa - znak miłości Boga do ludzi

Czerwiec to dla Kościoła miesiąc Serca Jezusowego. W tym miesiącu ku Jego czci odprawiamy codzienne nabożeństwo. Również w czerwcu - w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała - przypada Święto Najświętszego Serca Pana Jezusa. Inne pobożne praktyki, które zbliżają nas do Boskiego Serca to uczestnictwo w Eucharystii w pierwsze piątki miesiąca, Godzina Święta czy adoracja Najświętszego Sakramentu. Czy pamiętamy o tych sposobach oddawania czci Sercu Bożemu?

**Do Serca Twojego uciekamy się, Jezu, Boski Zbawicielu!
Naszymi grzechami racz się nie zrażać, o Panie Święty!
Ale od wszelakich złych czynów racz nas zawsze wybawiać, Boże łaskawy i najłitościwszy.**

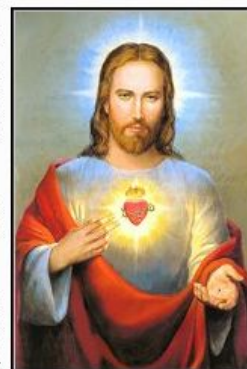
**O dobry Jezu, Zbawicielu drogi, Pośredniku Boski, jedyna ucieczko nasz!
W Sercu Twoim racz nas obmyć,
do Serca Twojego racz nas przytulić,
w Twym Sercu na wieki racz nas zachować.**

Wyjątkowa rola w krzewieniu kultu Serca Jezusowego przypadła postaci nie wyróżniającej się wykształceniem, majątkiem ani wysokimi urzędami. Była nią francuska zakonnica, wizytka z Paray-le-Monial, Małgorzata Maria Alacoque, dziś zaliczana do grona świętych. Przez św. Małgorzatę Marię Pan Jezus przypomniał ludziom ewangeliczną prawdę, że "Bóg jest miłością" (J 4,16). To ona otrzymała misję upowszechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca w całym Kościele. To właśnie jej wielokrotnie ukazywał się sam Zbawiciel, aby przekazać ludziom, jak winni oddawać cześć Jego Najświętszemu Sercu.

Nabożeństwo do Serca Pana Jezusa z cichej zakonnej kaplicy w Paray-le-Monial powoli rozszerzało się na cały świat i stało się jedną z najważniejszych form pobożności. Mówią o tym wyraźnie dokumenty papieskie wydane w ciągu ostatnich stu lat.

Wielkim czcicielem Bożego Serca był Ojciec Święty Jan Paweł II. Papież wielokrotnie mówił o nieskończonej miłości Chrystusa ku ludziom: "To Serce tętni całą niewyczerpaną miłością, która odwiecznie jest w Bogu. Tą miłością jest ku nam wciąż otwarte, jak zostało otwarte włócznią setnika na krzyżu". Ojciec Święty przypominał, że zadaniem chrześcijan jest budowanie cywilizacji miłości. Nikt z nas nie może pozostać obojętny wobec tego wezwania.

O! Gdybym mogła opowiedzieć wszystko, co wiem na temat tego drogiego nabożeństwa i odsłonić przed całym światem skarby łask, które Jezus Chrystus nosi w swym Sercu godnym czci i z jaką hojnością pragnie ich udzielać tym wszystkim, którzy je będą praktykować!".

św. Małgorzata Maria Alacoque

Wielkie objawienia Serca Jezusowego

Wyjątkową rolę w życiu św. Małgorzaty Marii odegrały cztery objawienia zwane wielkimi. Jezus ukazywał się jej już wcześniej, lecz w latach 1673-1675 w zakonie Sióstr Nawiedzenia w Paray-le-Monial czterokrotnie objawił się z zamiarem przybliżenia istoty kultu swego Serca. Zbawiciel życzył sobie, by czczono Je jako symbol Jego nieskończonej miłości do ludzi. Apostołce powierzył specjalną misję. Miała mówić ludziom o wielkim skarbcu miłości, jakim jest Serce Jezusa. Jej zadanie polegało na uświadomieniu ludziom konieczności zadośćuczynienia i wynagradzania Jezusowi za nasze grzechy.

Objawienie pierwsze - odsłonięcie tajemnic

Pierwsze z wielkich objawień miało miejsce 27 grudnia 1673 r., w uroczystość św. Jana Ewangelisty. Jezus niespodziewanie ukazał się siostrze Małgorzacie Marii podczas adoracji Najświętszego Sakramentu. Odsłonił przed skromną zakonnicą tajemnice swego Boskiego Serca. Jezus tak objawił wielką miłość do człowieka: "Moje Boskie Serce goreje tak wielką miłością ku ludziom, a zwłaszcza ku tobie, że nie może już powstrzymać w sobie płomieni tej gorącej miłości. Musi je rozlać za twoim pośrednictwem i ukazać się ludziom, by ich ubogacić drogocennymi skarbami, które ci odsłaniam, a które zawierają łaski uświęcające i zbawienne, konieczne, by ich wydobyć z przepaści zatracenia". Po tych słowach Jezus ukazał zakonnicę swoje bijące Serce, a następnie zażądał jej serca. Oddała Mu je z radością, a On zanurzył je w swoim Sercu, po czym zwrócił Małgorzacie Marii "jako płomień gorejący w kształcie serca". Powiedział, że jest to drogocenny zadatek Jego miłości, która trawić będzie ją do ostatniej chwili. Od tej pory zakonnica miała odczuwać w swoim sercu nieustający ból, który narastał w każdy pierwszy piątek miesiąca.

"Odpowiadajcie Mu zatem miłością na miłość i nigdy nie zapominajcie o Tym, którego miłość do was pchnęła aż do śmierci".

św. Małgorzata Maria Alacoque

Objawienie drugie - Pan czeka na miłość ludzi

Niedługo później siostra Małgorzata Maria doznała drugiego objawienia. Pewnego dnia udała się do kaplicy klasztornej, gdzie Zbawiciel już na nią czekał. Zobaczyła wtedy po raz kolejny Serce Jezusa. Zdawało się Ono spoczywać na tronie z ognia i promieni. Św. Małgorzata mogła nawet dostrzec ranę zadaną włócznią. Serce otaczała korona cierniowa, a u góry wieńczył Je krzyż. Jezus zażądał, by Małgorzata Maria przyprowadziła siostry i braci do Jego Serca. Polecił też powiedzieć ludziom, że ich kocha oraz że czeka na ich miłość. Jezus otworzył Serce przed nią, aby ludzie czerpali z Niego bogactwo miłości i miłosierdzia oraz łaski uświęcenia, potrzebne w drodze do Odkupiciela. "To nabożeństwo jest ostatnim wysiłkiem mojej miłości i będzie dla ludzi jedynym ratunkiem w tych ostatnich czasach" - oznajmił Jezus siostrze Małgorzacie Marii.

W czasie drugiego objawienia św. Małgorzata Maria ujrzała Boskie Serce "jakby na tronie całkowicie z ognia i płomieni jaśniejących bardziej niż słońce, z raną i otoczone koroną cierniową, z krzyżem na szczycie"

Objawienie trzecie - Udręka z powodu niewdzięczności

2 lipca 1674 r. siostra Małgorzata Maria zatopiona w modlitwie przed tabernakulum, nawet nie przeczuwała, co się zaraz wydarzy. Nagle pojawił się przed nią Pan Jezus. Z Jego ran biła niezwykła jasność. Światło rany Serca rozrosło się, a Pan zaczął mówić o niewdzięczności, jaką Mu ludzie odpłacają za Jego miłość. Sprawia mu to większą udrękę niż wszystkie cierpienia, których doznał w trakcie swego ziemskiego życia. "Przynajmniej ty staraj się mi zadośćuczynić, o ile to będzie w twojej mocy, za ich niewdzięczność" - powiedział Jezus Małgorzacie Marii. Zażądał, by przyjmowała Komunię św. tak często, jak tylko może, a zwłaszcza w każdy pierwszy piątek miesiąca. Chrystus polecił jej także modlitwę każdej nocy z czwartku na piątek między godz. 23.00 a 24.00. Siostra Małgorzata Maria uczestniczyła w ten sposób w śmiertelnym smutku Chrystusa, który stał się Jego udziałem w Ogrodzie Oliwnym.

Objawienie czwarte - ku Świętu Serca Jezusowego

Do najważniejszego z objawień doszło 19 czerwca 1675 r., w oktawie Bożego Ciała. Św. Małgorzata Maria klęczała przed Najświętszym Sakramentem, kiedy ujrzała Pana Jezusa. Odsłonił On swe Serce i powiedział: "Oto Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że niczego nie szczędziło, aż do wyczerpania i wyniszczenia się, by im dać dowody swej miłości. A w zamian od większości ludzi doznają tylko niewdzięczności przez nieuszanowanie i świętokradztwa, przez oziębłość i pogardę, z jaką się odnoszą do Mnie w tym Sakramencie miłości". Podczas tego objawienia Jezus zażądał, aby w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała odbywała się szczególna uroczystość ku czci Jego Serca i aby w tym dniu przystępowano do Komunii św. oraz uroczystie wynagradzano zniewagi, jakich Serce Jezusowe doznaje od ludzi.

12 obietnic Pana Jezusa

W trakcie objawień Pan Jezus przekazał siostrze Małgorzacie Marii przyrzeczenia skierowane do czcicieli Jego Serca. Zakonnica opisała je w listach. Już po jej śmierci rozproszone informacje zebrano w słynne 12 obietnic.

1. Dam im wszystkie łaski potrzebne w ich stanie.
2. Zgoda i pokój będą panowały w ich rodzinach.
3. Będę ich pocieszał we wszystkich ich strapieniach.
4. Będę ich bezpieczną ucieczką za życia, a szczególnie przy śmierci.
5. Wyleję obfite błogosławieństwa na wszystkie ich przedsięwzięcia.
6. Grzesznicy znajdą w moim Sercu źródło nieskończonego miłosierdzia.
7. Dusze oziębłe staną się gorliwymi.
8. Dusze gorliwe dojdą szybko do wysokiej doskonałości.
9. Błogosławić będę domy, w których obraz mego Serca będzie umieszczony i czczony.
10. Kapłanom dam moc kruszenia serc najzatwardziały.
11. Imiona tych, co rozszerzać będą to nabożeństwo, będą zapisane w moim Sercu i na zawsze w Nim pozostaną.
12. Przyrzekam w nadmiarze miłosierdzia Serca mego, że wszechmocna miłość moja udzieli tym wszystkim, którzy komunikować będą w pierwsze piątki przez dziewięć miesięcy z rzędu, łaskę pokuty ostatecznej, że nie umrą w stanie niełaski mojej ani bez sakramentów i że Serce moje stanie się dla nich bezpieczną ucieczką w godzinę śmierci.

Stanowisko Kościoła

Stolica Apostolska dopiero po ścisłych i dokładnych badaniach zezwoliła na obchodzenie święta, jak i na cześć wizerunków Jezusowego Serca w formach dzisiaj powszechnie przyjętych. Po raz drugi Kościół pośrednio zatwierdził objawienia, dane św. Małgorzacie Marii Alacoque, kiedy po surowym procesie wyniósł ją do chwały ołtarzy. Jej beatyfikacja odbyła się w roku 1864, a kanonizacja w roku 1920. Pierwszym z papieży, który zatwierdził nabożeństwo do Serca Pana Jezusa a także święto dla niektórych diecezji i zakonów był Klemens XIII. Uczynił to w roku 1765 – a więc prawie w sto lat po wspomnianych objawieniach. Decydującym jednak w tej sprawie stał się memoriał biskupów polskich wysłany do tegoż papieża w 1765 roku. Memoriał podaje najpierw historyczny przegląd kultu, z kolei uzasadnia bardzo głęboko godziwość i pożytki płynące z tego nabożeństwa. Papież Pius IX w roku 1856 rozszerzył święto Serca Pana Jezusa na cały Kościół. Leon XIII 31 grudnia 1899 roku oddał Sercu Jezusowemu w opiekę cały Kościół i rodzaj ludzki.

Kościół widzi w nabożeństwie do Serca Jezusowego znak miłości Boga ku ludziom. Chce także rozbudzić w sercach ludzkich wzajemną miłość ku Bogu poprzez to nabożeństwo. Nadto sam Chrystus nadał temu nabożeństwu wybitnie kierunek ekspiacyjny: ma nas ono uwrażliwiać na grzech, mobilizować w imię miłości Chrystusa do walki z nim oraz do wynagradzania za tych, którzy najwięcej ranią Boże Serce. Bóg jest miłością. Z miłości Bożego Serca istnieje cały wszechświat i rodzaj ludzki. Kiedy zaś rodzaj ludzki sprzeniewierzył się Panu Bogu, swojemu Stwórcy, Bóg nadał go nie przestał miłować. Dowodem zaś tej niepojętej miłości było to, że dał swojego Syna. Uosobieniem tej największej Bożej miłości jest Serce Jezusowe. Ta właśnie miłość dla rodzaju ludzkiego kazała Jezusowi przyjść na ziemię, przyjąć dla zbawienia rodzaju ludzkiego okrutną mękę i śmierć. Z miłości tego Serca powstał Kościół, sakramenty święte, a wśród nich Sakrament Miłości – Eucharystia.

Nabożeństwo do Serca Jezusowego nakłada również zobowiązania. Człowiek nie powinien nadużywać dobroci Bożego Serca. Powinien mieć do tego Serca nieograniczone zaufanie. Dlatego może i powinien uciekać się do tegoż Serca we wszystkich swoich potrzebach. Nie powinien jednak ranić tegoż Serca na nowo grzechami. Kiedy jednak słabość ludzka na nowo pchnie nas w bagno grzechu i w niewolę szatana, mamy prawo zawsze ufać w miłosierdzie Boże, które gotowe jest przyjąć nam z pomocą i nas wybawić.

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusowego skłania również do aktów pokutnych za grzechy innych. Kto miłuje Boże Serce, ten będzie starał się temuż Sercu wynagradzać za grzechy braci. Tak więc nabożeństwo to budzi także świadomość i odpowiedzialność społeczną. Nabożeństwo do Serca Jezusowego nagli do naśladowania cnót tego Serca – a przede wszystkim miłości we wszelkich jej przejawach.

Pan Jezus dał także św. Marii Małgorzacie obietnicę, że kto przez dziewięć kolejnych pierwszych piątków przystąpi do Komunii świętej i ofiaruje ją jako wynagrodzenie za grzechy własne i rodzaju ludzkiego, temu Boże Serce zapewni miłosierdzie w chwili zgonu, że nie umrze bez Jego łaski. Kościół wprawdzie nie zaaprobował urzędowo tej obietnicy, pozwala jednak ufać, że zostanie ona wypełniona. Praktyka ta przyczyniła się do spopularyzowania zwyczaju częstej Komunii świętej.